

РЕШЕНИЕ

№ 11100

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **958** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Н. В. – старши юриконсулт при ТД на НАП С., против решение № 4625 от 22.12.2025 г., постановено по НАХД № 10733/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 134 състав, с което е отменено наказателно постановление № 817187-F795887/06.03.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „Катани Трейд“ ООД на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 11 350,07 лв. за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно, тъй като районният съд незаконосъобразно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се съображения, че датата на нарушението е определяема от съдържанието на АУАН, че нарушението е индивидуализирано по несъмнен начин, че в АУАН и НП е налице достатъчно ясно описание на деянието и на релевантните факти, както и че крайният срок за потвърждаване на получаването на стоката е

определен правилно. Прави се искане решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът по касационната жалба – „Катани Трейд“ ООД, чрез адв. К., оспорва жалбата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила. В писмените бележки и в първоинстанционното производство се поддържа, че в АУАН и НП липсват достатъчно ясни данни относно датата и мястото на нарушението, че неправилно е прието, че срокът за потвърждаване е изтичал на 08.04.2024 г., както и че нарушението не е описано по начин, позволяващ пълноценна защита. Поддържа се също приложимост на чл. 28 от ЗАНН и се претендират разноски.

Представителят на прокуратурата в съдебно заседание изразява становище, че касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното решение, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че предварително са били декларирани данни за стока с висок фискален риск с УНП 2024032910400, с получател „Катани Трейд“ ООД и място на доставка [населено място], [улица]. На 31.03.2024 г. на ГКПП В. – Д. мост 2 е установено, че конкретно посочено транспортно средство превозва описаната стока, за която са налице предварително декларирани данни. На 05.04.2024 г. стоката е разтоварена в склада на дружеството в [населено място], а до края на 08.04.2024 г. не е било потвърдено получаването ѝ чрез подаване на уведомление по електронен път. На 29.10.2024 г. е съставен АУАН за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, а въз основа на него е издадено процесното наказателно постановление. При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че жалбата срещу наказателното постановление е основателна. Обосновал е извод, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати множество съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на изрично посочване на дата и място на извършване на нарушението в АУАН, въвеждане на нови факти в НП, непълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и в неправилно определяне на датата на нарушението. По тези съображения съдът е отменил наказателното постановление.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е

процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Решението на районния съд е неправилно. Не се споделят изводите на първоинстанционния съд за наличие на съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление. Посочването на датата и мястото на нарушението в административнонаказателното производство има за цел индивидуализиране на деянието, за което се ангажира отговорността на нарушителя. В случая това изискване е изпълнено. От съдържанието на АУАН и НП нарушението се определя по несъмнен начин чрез конкретния превоз, вида и количеството на стоката, уникалният номер на превоза, маршрута на движение от Полша за България, получателя, мястото на разтоварване и крайния срок за потвърждаване на получаването. При тази степен на конкретизация не е налице неяснота относно деянието, нито ограничаване на правото на защита на санкционираното дружество. Неправилен е и изводът на районния съд, че в НП са въведени нови факти, непосочени в акта. Т. разширяване на обвинението не е налице. Наказателното постановление съдържа конкретизация на вече установените в АУАН обстоятелства, без да изменя фактическата рамка на обвинението. И в двата акта е посочено, че се касае за превоз на стока с висок фискален риск от Полша за България, че дружеството е получател на тази стока, че тя е разтоварена на 05.04.2024 г. в склада му в [населено място] и че не е потвърдено получаването ѝ в предвидения срок. При тези данни не може да се приеме, че дружеството е узнало релевантните факти едва при връчване на наказателното постановление. Неоснователен е и изводът, че в АУАН и НП липсва достатъчно описание на нарушението. В тях е посочена нарушената разпоредба и са изложени фактите, които осъществяват състава на административното нарушение – вътреобщностен превоз на стока с висок фискален риск, получател на стоката, дата на разтоварване и липса на потвърждение за получаването ѝ в законоустановения срок. Това е достатъчно за разбиране на обвинението и за организиране на защитата. Не е необходимо в акта и в наказателното постановление да бъдат възпроизведени в по-голяма степен всички възможни логически връзки между вече посочените факти. Посочването, че движението на стоката е от Полша за България, е напълно достатъчно с оглед състава на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Повече конкретика в тази насока не е необходима.

Неправилен е и изводът на районния съд относно датата на нарушението. В случая спорът пред първата инстанция и в защитата на дружеството е концентриран върху това дали срокът за потвърждаване на получаването на стоката е изтичал на 06.04.2024 г. или на 08.04.2024 г.

Съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК получателят потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Разпоредбата определя продължителността на срока, а по отношение на неговото изчисляване приложение намират правилата на чл. 22 от ДОПК. Съгласно чл. 22, ал. 6 от ДОПК срокът, който се брои на дни, се изчислява от деня, следващ деня, от който започва да тече, и изтича в края на последния му ден, а съгласно ал. 7, когато срокът изтича в неприсъствен ден, този ден не се брои и срокът изтича в следващия след него присъствен ден. В случая стоката е разтоварена на 05.04.2024 г., поради което срокът за потвърждаване е изтичал в края на първия следващ присъствен ден. Следователно правилно административнонаказващият орган е приел, че задължението е следвало да бъде изпълнено най-късно до 08.04.2024 г. Позоваването на чл. 8, ал. 4 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г. е неотносимо към настоящия случай. Посочената разпоредба урежда специфична хипотеза, при която превозът завършва в неприсъствен ден, каквато не е налице, доколкото разтоварването е извършено на 05.04.2024 г. – присъствен ден. Ето защо тази норма е неприложима. Независимо от изложеното следва да се подчертае, че в случая страната не твърди и не установява изпълнение на задължението за потвърждаване нито в рамките на сочения от нея по-кратък срок, нито в срок до 08.04.2024г. Поради това спорът относно точния краен момент на срока не е от естество да промени извода за осъществен състав на административното нарушение, нито разликата от два дни в случая е от значение за преценката относно спазването на давностните срокове.

Неоснователни са и доводите на дружеството, възприети от районния съд, че за да е налице нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, следвало кумулативно да липсват както предварително деклариран данни за превоза, така и потвърждение за получаването на стоката. Разпоредбата установява самостоятелни задължения на адресата – за предварително деклариране и за потвърждаване на получаването. Неизпълнението на всяко едно от тях съставлява административно нарушение. В случая няма спор, че първата част от задължението е изпълнена, но това не изключва отговорността за неизпълнение на втората част – потвърждаването на получаването на стоката в предвидения срок.

По изложените съображения съдът приема, че решението на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. При осъществяване на правомощията си по чл. 222, ал. 1 от АПК и въз основа на фактите, установени

от районния съд, настоящият съдебен състав съобрази следното: От формална страна наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в изпълнение на функциите му и в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователни са изводите на първоинстанционния съд за пороци при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление, доколкото описанието на нарушението е достатъчно ясно и позволява индивидуализиране на деянието и упражняване правото на защита. Наказателното постановление съответства на материалния закон, тъй като по безспорен начин е установено неизпълнение на задължението по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК за потвърждаване получаването на стока с висок фискален риск. Наложено наказание е в законоустановения размер. Неоснователни са доводите на дружеството за приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Правилно административнонаказващият орган е приел, че не са налице предпоставки за квалифициране на случая като маловажен. Нарушението засяга обществените отношения, свързани с фискалния контрол върху движението на стоки с висок фискален риск, като задължението за потвърждаване на получаването на стоката има съществено значение за проследимостта на превоза и за предотвратяване на данъчни нарушения. Липсата на вредни последици, както и обстоятелството, че е налице предварително деклариране на превоза, не са достатъчни да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Ето защо не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изхода на спора решението на районния съд следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление бъде потвърдено. Следва да бъде отменено и произнасянето на районния съд по разноските.

Предвид изхода на спора искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от НЗПП, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 66,47 евро, платимо от ответника по касация.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4625 от 22.12.2025 г., постановено по НАХД № 10733/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 134 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 817187-F795887/06.03.2025 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „Катани Трейд“ ООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 11 350,07 лв. за административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

ОСЪЖДА „Катани Трейд“ ООД да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

Решението е окончателно.